

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Guido Holz

1. La luno nun ekhelas,
Steletoj oraj belas
En la ĉiela klar’;
L’arbaro nigra revas,
Kaj el herbejo levas
Mirige sin nebula mar’.

2. Silenta estas mondo
Kaj en krepuska rondo
Hejmecas kun favor’!
Similas kalman ĉelon,
En kiu vi kverelon
De l’tago dorme pelu for.

3. Ĉu vi la lunon konas?
Aspekto nur duonas,
Sed rondas ĝi en bel’.
Do ankaŭ estas multo,
Loganta al insulto,
Okulojn ĝenas la malhel’.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Adolf Burkhardt

1. Leviĝas luno; hele
orpompas surĉiele
la steloj al l’okul’.
Arbaro mute revas;
el la herbej’ sin levas
mirinde blanka la nebul’

2. Ripozas mont’ kaj valo
sub la krepusk-vualo
trankvile kvazaŭ lag’.
Por vi jen la permeso
fordormi en forgeso
la malbonaĵojn de la tag’.

3. La luno nur duone
Prezentas sin impone;
ĝi tamen estas sfer’:
Facile ni priridas
aferon, se ni vidas
nur parton de la plena ver’.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Otto Bonte

1. La luno jam leviĝis,
Steletoj ekheliĝis,
Ravante homojn nin;
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo pala levas sin.

2. Ho, mondo la kvieta,
Kaj kiel ŝajnas eta
Krepuska en kovril’;
Por ke vi en ĉambreto
Samkiel infaneto
Senzorge dormu en lulil’.

3. Rigardu nun la lunon,
Vi vidas nur duonon,
Sed tamen ronda ĝi.
Ni ofte ion ridas,
Ĉar ni ne klare vidas,
Ke ĉie regas harmoni’.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Manfred Retzlaff

1. La luno nun leviĝis,
La steloj eklumiĝis,
Subiĝis jam la sun’.
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo blanka kuŝas nun.

2. La mondo ŝajnas kiel
Hejmeca ĉambro, tiel
Trankvila estas ĝi.
Dormante ĉiun penon,
Aflikton kaj ĉagrenon
Dum nokta hor’ forgesu vi.²

3.) Jen staras ĉe l’ ĉielo
Tre eta fora stelo,
Sed tamen egas ĝi!
Ja estas ofte aĵo
Por ni nur ridindaĵo;
Ĉar ne videblas ĝi al ni.

...

---

² alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

4. Ni homoj tiel vantaj
 Ja estas nur pekantaj,
 Malvasta nia sci';
 Ĥimerojn ni eltrikas,
 Ni multe artifikas
 Kaj perdas celon pli kaj pli.

5. Vidigu, Dio, savon,
 Pasem' ne veĉu ravenon,
 Ne ĝoju ni pro glor'!
 Fariĝu malafektaj
 Ni kaj al vi respektaj,
 Infane gaju nia kor'!

6. Vi gracu, sen ĉagreni
 El mondo nin forpreni
 Al fin' per milda mort'!
 Kaj post forpren' fidele
 Hejmigu nin ĉiele,
 Sinjoro, Dio, nia fort'!

7. Kuŝiĝu do kun pio
 Vi en la nom' de Dio,
 Jam fridas nokta vent'.
 Per punoj, Di', ne ĝenu,
 Per dolĉa dorm' nin benu,
 Najbaron ankaŭ en turment'.

...

4. Homidoj ni fieraj
 pekuloj nur, mizeraj;
 ne multon scias ni.
 Ni teksas iluziojn
 kaj serĉas multajn sciojn
 kaj devojiĝas pli kaj pli.

5. Ho Di', nin lasu vidi
 la Savon, ne plu fidi
 vantaĵojn de l' pasem'!
 Nin faru simpl-animaj,
 infane Dio-timaj
 en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!

6. Vi fine, sen ĉagreni,
 el mond' nin volu preni
 per milda morto for.
 Nin tiam al ĉielo
 venigu, al la celo:
 Vi, nia Dio kaj Sinjor'!

7. Gefratoj, nun ekkuŝu!
 Vin nokta vent' ne tuŝu,
 dum ŝirmas anĝelar'.
 Indulgu, Di', nin grace,
 por ke nun dormu pace
 ni kaj malsana la najbar'.

...

4. ....
 .....
 .....
 .....
 .....

5. ....
 .....
 .....
 .....
 .....

6. ....
 .....
 .....
 .....
 .....

7. Ekkuŝu nun, gefratoj,
 De bona Di' ŝirmataj
 Kun tuta la homar'.
 Kar-Dio ne nin punu,
 Trankvilan dormon donu
 Kaj al malsana la najbar'!

...

4.) Ni homaj fieruloj,
 Mizeraj ni pekuloj,
 Malmulton scias ni!
 Ni faras multajn aĵojn
 Kaj artajn elpenaĵojn,
 Sed vana estas tio ĉi.

5.) La Dian savon vidu
 Ni nur kaj ni ne fidu
 je vanta iluzi'!
 Ni malfieraj iĝu,
 Ni ĝoju kaj piiĝu,
 Infan-egalaĵ estu ni!

6.) Finfine vi nin prenu
 El tiu mond', ĉagrenu
 Ni ne pro tio ĉi!
 Kaj kiam vi nin prenos,
 Ho faru, ke ni venos
 En vian regnon, kara Di'!

7.) Gefratoj, enlitiĝu,
 Trankvile endormiĝu!
 Noktiĝas ĉie ĉi;
 Vin gardos nia Dio.
 Li regas super ĉio.
 Ĝis morgaŭ nun ripozu vi!

...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de “Esperanto aktuell”, .

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en “Esperanto aktuell 6/1984”.